

ÎNCHEIERE

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Mardari, Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Sarajinscaia Vera,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Balan Trofim, succedat în drepturi de către Sarajinscaia Vera împotriva lui Filimonov Maria, Agenției Proprietății Publice și a Consiliului raional Florești, intervenienți accesorii Gorșcova Svetlana, Gorșcov Serghei, Ciapă Diana privind anularea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Sarajinscaia Vera și menținută hotărîrea Judecătoriei Florești din 08 decembrie 2014,

c o n s t a t ă:

La 25 august 2008, Balan Trofim, succedat în drepturi de către Sarajinscaia Vera, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Filimonov Maria, Agenției Proprietății Publice și Consiliului raional Florești, intervenienți accesorii Gorșcova Svetlana, Gorșcov Serghei, Ciapă Diana privind anularea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 10 martie 1995, Filimonov Maria a încheiat cu Agenția Teritorială pentru Privatizare Soroca, contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată, obiect al contractului fiind apartamentul nr. 8 situat în or. Florești, str. M. Viteazu 5.

Menționează că despre contractul respectiv a aflat în cadrul examinării unei cauze civile, în care părți în proces erau Balan Trofim și Filimonov Maria, unde a fost prezentat instanței interpelarea adresată OCT Florești.

Reclamantul invocă că la momentul privatizării era la evidență și locuia în apartamentul menționat, fără a cunoaște despre privatizarea acestuia de către pîrta Filimonov Maria, indicînd că nu a dat acordul la privatizarea apartamentului litigios.

Mai indică că a fost în relație de căsătorie cu Balan Maria (în prezent Filimonov Maria) din anul 1977 pînă la 09 iulie 1999, cînd căsătoria a fost desfăcută, astfel, la privatizarea apartamentului nr. 8 situat în or. Florești, str. M.

Viteazu 5, urma să prezinte informația că locuiește în apartament împreună cu soțul acesteia.

Reclamantul solicită anularea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din 10 martie 1995.

Prin hotărîrea Judecătoriei Florești din 08 decembrie 2014, s-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată depusă de către Balan Trofim, succedat în drepturi de către Sarajinscaia Vera.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2015, a fost respins apelul declarat de către Sarajinscaia Vera și menținută hotărîrea Judecătoriei Florești din 08 decembrie 2014.

La 21 septembrie 2015, Sarajinscaia Vera a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2015 și a hotărîrii Judecătoriei Florești din 08 decembrie 2014 cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admisă acțiunea înaintată de către Balan Trofim, succedat în drepturi de către Sarajinscaia Vera.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că decizia Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2015 este una neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece a fost emisă cu neaplicarea unei legi care trebuia să fie aplicată și cu aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată.

La 02 noiembrie 2015, Agenția Proprietății Publice a depus referință la recursul declarat de către Sarajinscaia Vera, solicitînd declararea acestuia ca inadmisibil.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Sarajinscaia Vera nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Sarajinscaia Vera, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Sarajinscaia Vera ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Sarajinscaia Vera.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală